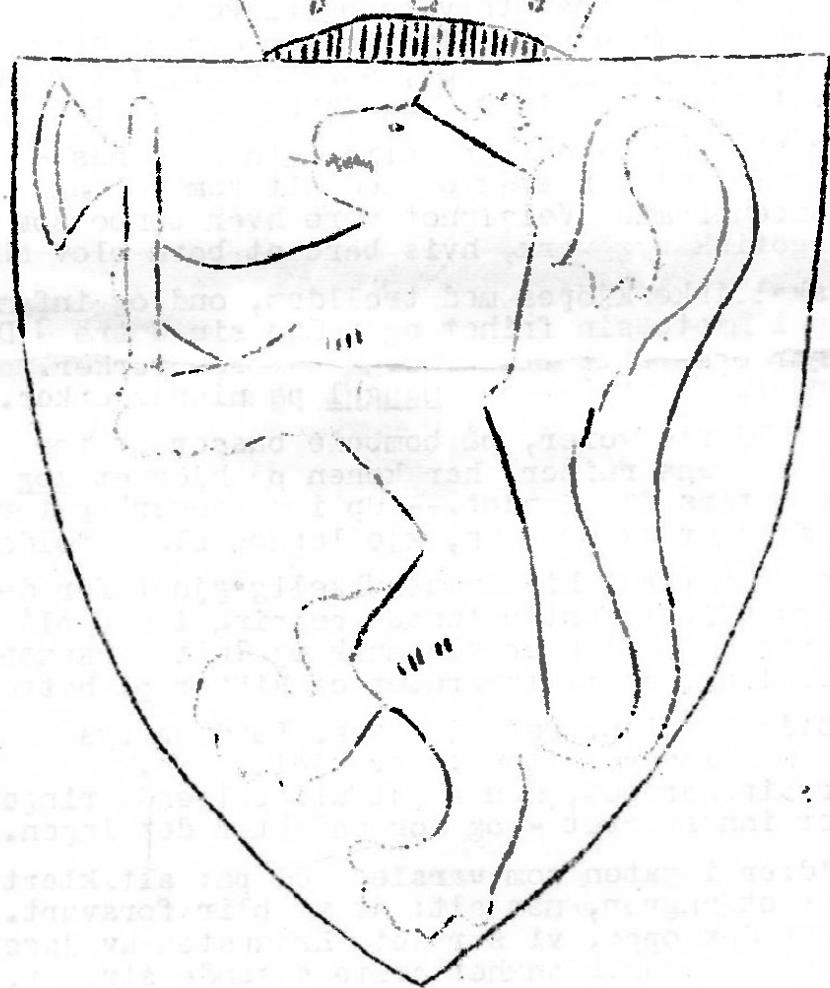

VI VIL ØSSE ET LAND

ALTFØRNØRGE

London.

Av Nordahl Grieg

Vi ligger i mørket å lytter til bombe maskinenes gang.
Fra spinnerier i himlen summer turbinenes sang.
Rastlös, rundt melkeveien, går flittige mønster-kværner.
Så veites en last ut for stupet, mot byggverk og menneskehjerner
Vi kjenner det hvinende fallet av dynamitt og stål, -
Som kroppen, fordi den er sårbar, var en magnetisk mål.
Huset vårt svier i braket, til det igjen finner feste.
Den der var bestemt for andre. Så venter vi på den neste.

Men vi kan smile i mørket, beskyttet, fordi vi vet,
Det finnes ting som er værre enn bomberes stupiditet.
Det er ikke Gestapos våpen som truer i luftangrepet.
Det er tross alt ikke sinnet som de har kraft til å drepe.

Vi har fått bedre skjepne enn de i Europas natt,
som frykter at fienden skal ta den, etter at motet er tatt.
I frihet skal vi få hjelpe de innestengte som kaller.
Og derfor er det vi smiler, i mørket, mens bombene faller.

Norgenen kommer med havets våte og bieke ver.
Måkene, drevet fra elven, flyr mellom døsige trær.
Men der hvor mennesket bygger, står murcr, forbrente og sorte,
Her raket tårnet mot himlen, og da er for alltid borte.

Kirker og støtter og saltgrå elisabethanske hus -
Hvor rolig folket tar avskjed med alt som er lagt i grus.
Moe må bomben ramme. Velsignet være hver bonde som skrånet
inn i et gotisk eggverk, hvis bare et barn blev skånet.

Kunsten skal ikke kjøpes ned treldom, ond og infam.
Hva hjelp i miste sin frihet og redde sin Notre Dame.
Kunsten har også rett til blodige sår som verker.
Og verden vil elske Londons mangel på minnesmerker.

Langs mitraljerte veier, på bombede busser og tog
frøm mellom byens ruiner, har konen på hjørnet dog
fått sine asters fra landet. -- Op i morgengrå gater
strømmer flokker av småbarn, kjellernes bleke soldater.

Er det som glimter i himlen utrykkelig gjort for de små?
Ballongenes sylvelefantter lunter omkring i det blå.
Og der, hvor om natter er slagnark og luftverrkanonene sneller
står piler langs speilglassruter og kikker på hattemodeller.

Løbegul stiger solen. De bader seg. Londons bys
kjempende millioner i flammer av kjølig lys.
Da jamrer sireneropet, den angstfull bølgende ringen
hvor vi er innesperret - og dog anfekter det ingen.

Livet myldrer i gaten som varslet lød på: alt klart.
Lite betyr et angrep, men alt: at vi blir forsvarst.
Det kjempes der opp, vi ser det. Exhausten av jagerne riper
i himmelhvelvingens blanke susende striper.

Om kvelden vot vi hvorledes vår tryggede dag blev skapt:
"Tyve av fienden blev nedslutt, åtte av våre gikk tapt."
De ga oss det beste de hadde, de døde ukjente venner.
De ga oss en dag til å bruke, rakt med forkullede hender

I går, i dag og i morgen skal flyvernes stormblå flokk
gi til folket i London sin dristige målestokk.
Vi fikk en dag som skal brukes, og vi skal leve den under
en himmel av fallen ungdoms dyrekjøpte sekunder.

VI VIL OSS ET LAND - - - -

Nr. 9

Juli 1941.

2. årg.

Kronik.

Spenninga er løst ut. Fra 22. juni kl. 4 om morgenen er det krig mellom Sovjet-Samveldet og Tyskland. Derned er storkrigen kommet inn i en ny og sars østygningsfull fase som bærer i seg muligheten for et avgjørende vendepunkt. Enna en gang har verden fått oppleve hva en tysk såkalt ikke-angrepsspkt er verdt. Enfå en gang har verden gjennem det gøtbekke propagandapararet fatt servert hele vevet av noter, erklæringer og påstander som nylig kommer i sambard med bruddet på en tysk ikke-angrepsspunkt. Utet ultimatum, uten krigserklæring er de tyske divisjoner gått løs på Sovjet-Samveldet, nøyaktig det samme som er skjedd så mange ganger over for satsstatene i Europa de siste par åra.

Denne gang står en langt sterkere og farligere motstander overfor de tyske horder, og Hitler har oppnådd det alle tyske generaler fra Schlieffens ti har hatt skrekks for: tofrontkrigen. Det var dette Hitler for en øver pris ville unngå da han i 1939 sluttet ikke-angrepssakta med Samveldet. Med et slag satte han strek over hele kampen mot kommunismen som hadde vært den stående oppsangen i det göbbelske propagandamaskiniet. Det måtte koste noe. Samveldet sikret seg raskt en rekke viktige strategiske posisjoner, i de baltiske stater, i Romania og Finland. Alt den gang var det klart at dette bare kunne være myntet på en eneste målt. Etter det inntok imidlertid Samveldet en tillaketruliket stilling, og det såkalte venishkapet hørtes fra tysk hold ut til å være i sars god gjengje. Først hvert ble imidlertid tilhøvet mellom de to maktene endret. Hitler fikk muligens ikke den hjelpe av materiell, olje og korn han hadde gjort seg håp om - en visste ikke så mye om dette - noe skjedde og under besøket til Molotov i Berlin, og det så ut til at det hele var blitt noe kjøligere fra i før høst. Det tyske framrygget på Balkan var sikkert også i strid med russiske interesser, og Samveldets vennerkapsakt med Jugoslavia samme dagen dette ble overfalt og protesten mot Ungarns rov i det samme landet var tegn som tydet på en endring i den russiske holdningen. Imidlertid trakk russerne seg ennå en gang forsiktig tilbake etter dette, enda en gang gjald det å vinne ti. De siste ukene ble så etter hvert inad opp red spenning. Store tyske troppestyrker marsjerte opp langs den russiske grensa og snå på et tidlig tidspunkt dro tyske tropper fra Norge inn i Nord-Finland. Tyskerne benektet ikke troppekoncentrasjonene, og nervø-

krigen i dens ulike faser slo ut i lys lue. Ville det så lyktes Hitler å få Samveldet med sig? Ville han uten kamp klare å få tak i kornkammeret i Ukraine og olja fra Kaukasus? Var det virkelig mulighet for at det mektige Samveldet ville böye unna? Men i så tilfelle var det solgt. Det var derfor bare et alternativ: KRIG. Bemerk har Hitler fått nye 200 millioner mot seg og en krigshær på 11 mill. mann eller mer, moderne utstyrt og innbitt på å sette alle kreftene sine inn i forsvaret for land og folk.

Dette er en av krigens store og viktigste faser som kan få avgjørende betydning, og som for oss her i Norge kan få så å si direkte betydning for frigjøringskampen vår. Mye kan skje. Landet kan i større utstrekning enn hittil det siste året bli krigsskueplass. Det gjelder imidlertid nå mer enn noen gang å oppdre kalt og nökternt. Overdreven optimisme er like gal som svart pessimisme. Og omvendt. La oss stadig holde klar for oss at det som skal skje kan ta ti. Krava til oss kan bli hardere, a sperring og isolering av de enkelte landsdeler vil skjerpes m. v. Men de gjelder det mer enn noen gang før å holde sammen, sikre sambandet mellom de villende og bærende kreftene i folket, ikke böye unna, men nå som for finne midlene og veien. Til tia er ikke til avgjørende tiltak. General Ruges ord: Vær beredt må klinge med stadig sterkere klang over hele landet. HOLD SAMMEN. VÅR BEREDT.

Bli med i korstoget.

Kommandørkaptein Hjalmar Riiser-Larsen, den nye flysjefen vår holdt forleden denne talen i radio. Da vi er sikker på at mange også vil lese den, gjengir vi den her ordrett:

Vi er sterkere i dag enn vi var hjemme, og vi skal bli ennå meget, meget sterkere. Vår oppgave er sammen med britiske, polske, tsjekkiske, hollandske, belgiske, franske og græske våpenbrødre og yte vårt til den endelig seieren over overrallsmennene. Jeg hjerner karene i våre flygevåpen og veit at de vil være riddere uten frykt og daddel i dette menneskehets korset. Jeg bruker med hensikt ordet korstog. Vi kjemper ikke, vi allierte, hver for oss bare for å gjennomvinne vårt eget land. Vi kjemper for at vi skal gjennomvinne vårt land i en verden som har forutsetninger for lykkelige levevilkår for alle mennesker, for menneskesamfund som bygger på rettferdighet, forståelse og tillit, og ikke på makt, misstro og hat. Ikke en tilbakeveg til en mørk middelalder med junkere og trøller, men ennå et langt steg, høyere enn hvor vi stod, med solskinn til alle i broderånd og forståelse.

Og vi er sikre på vår seir. Det er dager for tiden som er mørke, og flere vil komme, og dog går det den riktige veien. Jeg kan bare ikke forklare det her. Det som skjer må skje, og det er Pyrrhusseire vår fiender vinner. Eller som en tysker sa til meg for ikke lenge siden: "Bestandig skal vi tvæskre vinne oss til døde."

Da jeg var i Sverige ifjor møtte jeg overalt nordmenn som var dypt fortvilt over at de ikke kunne få våpen og ura over grensen for å slåss for gamle Nor-Norge. Det er tunge dager for en nordmann, for det er ikke bare en plikt å melde seg i Kongens røkker, men det er en hær nordmanns rett å få verge sitt land. Og det er hans rett å få være med å gjennomføre det.

Aldri har vi vært uttemmelig

... til vi skal mende seg hvor enn i verden de befinner seggruvenes Norge. De er skulkere hvis de ikke gjør det. Vi har skuler hvor vi utdanner helt fra begynnelsen av, flygtere, mekanikere, radiotelegrafister og andre spesialister. Vi trenger godt til elektrikere for vedlikehold av dumper og mer kompliserte elektriske anlegg ombord i flyene. Vi trenger leg og sykepleiersker. For hvert fly i luften trenger vi dusinvis av folk på bakken. Om en ikke ønsker å fortsette i militær tjeneste når krigen er slutt, vil en få en utdannelse som en kan leve videre på. Således kan eks. radiotelegrafister gå over til civil tjeneste. Og forvrig skal en være opmerksom på at sivil luftfart, ikke minst for Norges vedkommende vil få en kjempemessig opsving etter krigen. Men den tid og den glede. Forvrig synes jeg ikke situasjonen berettiger den slags beregninger for fremtiden. Jeg sier med Wildenvey:

"Lykkelig den som i såtid sår
uten åense hvad fold han får
når høsten kommer"

Nå må hver evne og hvert selund utnyttes fullt ut i kampen for Norge. Jo hurtigere kampen kan føres til seir, jo mindre lidelser for våre der hjemme og allierte i andre okkuperte land.

Heldigvis skal det ikke sies om nordmennene at de satt i røg lot engelskmennene vinne Norge igjen. Vi skal sette all vår evne inn for denne seir. Det kommer en dag da det blir spurt "Hva gjorde DU under Norges frihetskrig? Hvor var DU?" og en dag spør en liten barne stem "Far, hva gjorde du for Norge den gang?" Da bør en nordmann kunne svare "Jeg var Kongens mann. Jeg tjente Kongen gutter min." Alle har vi sunget: "Også vi når det blir krevet, for dets fred slår lei Nå Prever det. Derfor: FRAM KRIKEMENN, HØFDEMENN, KONGENS MENN.

oooooooooooo

Sett og hört.

Evakueringa av kystdistriktsene - Sone Vest - har fått et meget vidt omfang. Fjorutten hytter og villaer er garder og andre heimer beslaglagt, og befolkningen har simpelthen mistet romme fra husene sine. Et sted i Vestfold fikk de tre dager til å flytte ei hel grond, og det skjedde under store vansker fordi det ikke fins kjøretøy. Folk hadde dra det de hadde på kjerrer og trillebører op til halvannen mil.

Tyskerne rektet Quisling å føre over talen fra et stevne i Forre gjennom kringkastninga. Og det referatet som kom inn i avisene var langt unna det som virkelig ble sagt. Uslingen oppholdt seg visstnok ved den "framtidige" ordninga i Norge og den iakt formodentlig ikke sammen med planene til tyskerne.

I Rogaland fortsetter sabotasjen og ødeleggingen av kablene til tyskerne og Terbogen har nå flagt Stavanger, fylket og Haugesund nye konstrubusjoner som skal betales inn til "overkassa" til Terbogen.

Flera hundre danske arbeidere som er rekrytert gjennom de danske arbeidkontorene er nå kommet til Trondheim for å arbeide i den nye flåtehavna til tyskerne. De er hilt inn at det er mangel på arbeidskraft i Norge. De fikk høre sannheten blø de som rimelig kan være rasende. Ellers føllesitter beslaglegginga og evakueringa av private hus i Trondheim.

På Pjukan skulle A.S. ha møte i friluft førleden. Det møte imidlertid ikke andre enn de hemlige nazistørrelser + den nødvendige import. Gjenger dro da til kinoen for å overrumpe folk på forestillingen der. Men folk snapp unna sprøytet. Naziene sperret så - som en siste utvei for å skaffe seg tilhørere - kinokafeen og tvang folk som var der til å høre den utserdete "Rikstaler".

Mjølka som høisvart, og Sone Vest som blev stengt.

Det er plutselig blitt mange i på mjølk og nå. På et par dager var så mye av den vanlige mjølkerengen så totsilt forsvunnet at det var bare de aller farreste som klarte å skaffe seg noen dråper. Konservis av heimer med små barn blev like i pinselhøga uten mjølkedråpen - rjølk som spjøl om den det siste året er blitt temmelig lang og tynn som alle harin midlene våre, likevel er et av de fødemidlene som det er noen naring i. Den som trivde den forsvunne mjølka var et fenomen som skulle strække seg over et par dager før imidlertid tru om i gjen. Mjølka er og blir borte.

Avisene har fått det travalt med å forklare årsaka - sjølsgt etter ordre fra "høyeste hold". Det hele låter svært enkelt: det er kuene som er sloppet på beite. Dessuten har det akkurat i samme tia vært enda større transportvanskar enn noen gang før - i det hele tatt er det uhøye store vanskene forbunnet med å få fram de dyre dråpene både på den ene og andre måten. Og den som nå ikke veit bedre spør undrende åssen det har hatt seg med kuene før en år når de slapp ut av fjøset. Så rart at alle kuene over hele landet akkurat på dagen skulle gå til mjølkestreik - andri spør om det virkelig er så i kjyr igjen i landet at en slik affære som at kuene tar seg igjen et par dager merkes i ukevis i mjølketilførselene? Og så pussig sammen treffet er med de mer enn overbelastede transportmidlene akkurat i samme tia.

Nå, nei, den dikterte årsaka i avisene kan vi sikkert gå ut frer en nokså skjødeslös engang med sannheten - som alltid når det kommer fra det beryktede "høyere hold". En er sannheten temmelig nær en settar den betydnige mjølkenanglen i samband med et stort innslag av nye gjester akkurat nå. Det er da den av det vanlige formonet, men fortill kommer det flere tusen svangre tyske kvinner som skal hit for i fred og ro å sette ny rasiyngel til verden - og norsk mjølk skal gi godt grunnlag. I Tyskland sjøl har formodentlig ikke noe. Foreløpig ligger det hos vedkommende passmyndighet - formalia skal være i orden - melding på tre tusen kvinner. De skal bo et stedveg - og et av våre største boligkompleksar rennes for norske leieboere - folk som etter mange år endelig klarte å få seg en tidsmessig leilighet. Nå blir de sparket ut. Og våre egne onger og våre egne kvinner må dire. De skal ned på underemringens stadium.

I samband med dette kan det også være nevnt en annen kategori av turister - usædvanlig av invalider og mer eller mindre restituerte sårete tyskere kommer nettopp da for å oppna - ikke "Kraft durch Freud" - men "Kraft durch Norwegen". De skal leve høyt på det vi ikke ifr, de skal få nyte godt av herlig sjøluft i Sone Vest. Det er nemlig en av årsakene til at Judas Lie plutselig bestemte seg for forbud mot å reise til Sone Vest. Nå beslaglegges de tusenvis av hytter og villaer langs kysten til oppholdssteder for det tyske riklet. Folk som engang var så lykkelig å eie ei hytte ute ved kysten i Sone Vest bør merke seg dette, og om rad er söke å bringe de eiendelene de kan ha i hyttene sine i sikkerhet. Ellers ser de det aldri igjen når gangsterne rykker inn. For de er det for seint

Slik ser altså den turisttrafikken ut den quislingske forregjerings skaffet landet. Det norske folket har i sennhet grunn til å være "statspartiet" +skinnsmilige. Laet og smertefritt bli følt kvitt hyttene sine og det som er i dem - for der tyskene har satt føcen sin der er sjøl gressstøbben spist av. Det tyvende århundres hurnerhorder levner som kjent intet igjen.

Nazibukkleri.

Særpreget med alt som har med nazisme å gjøre er den regelrett falskhets, løgnen, bedraget, det skirnheilige motbydelige hykleriet. Vi har ikke merke atskillig av disse nazisens hoveddyder, og noe større inntrykk på bra og hederlige folk gjør det vel ikke. Av og til går imidlertid svineriet ut over alle sprenser. Som i et av de siste numrene av det såkalte programblad som Kringkastinga dyrter på oss. Her har plutselig en av dem mer eller mindre skrillete neneskene som sitter i kringkastinga for tia en artikkel om barna. Trekk ikke barna inn, skriver denne quislingen. Han ikke norske barnesinni. Å du sletto ti for en bekymring. Dette skriver en tilhengor av den mannen som forrattet landet, som sørget for at de tyske hærstrykene kunde rykle mest mulig ukindret inn, og tyske flystyrker lagde norske byer i grus. Heim etter heim til disse barna som quislingen er så bekymret for ble lagt øde, skolene ble tatt fra dem og belagt med tyske tropper, ratsmulene ble tatt ut av munnen på dem av hunnerhordene og mange av disse barna, disse norske jentene og guttene sitter idag fariøs drapt av tyske kuler.

Jo, nazibladet har all grunn til å opptre på vegne av de norske barna og spille bekymret for dem og deres skjepne. La barna være i fred. Men sjøl skal nazisene ha fritt spillerum - unghird og jente hird og gutte hird og ungdomshird, der er paradiset for norske barn. Forskoier for hat og misundelse, uniformering i tanker og ord, på kropp og sjel. Her skal barna oppdraas til nesegrus avguder i en mann hvis namn går som en skjel, som fellesbetegnelsen for alt som er lavt og usett i et menneske. Fy fason for rotbydelig hykleri.

Heldigvis, så kjenneresundt, så realle, så norske tvort igjennom er jentene og guttene her i landet at de sjøl svarer på tiltalen. Vi kan bare minne nazibladet om skolestreiken, om oppmarsjene gjennem Oslos gate om bolkitten av Hitlerjugend, om den iskalde og taupe forakt som ongene sjøl viser den gribepynnta og bleiste lille quislinggiengen. Terror skriker det såkalte Kirkesdepartement, stenger skoler og lager en serie unntaksllover for elever og lærere. Å nei, nazibladet kan være så temmelig ubekymret. Den gutten og den jenta som det bur det virkelig sunde og godt i, som elsker landet, som elsker folket, de veit veien de har å gå, de skal like fast, de brenner like mye, ja, storkere for Norges sak enn noen and. De glørmer ikke til fra 9. april 1940. Vi kan være trygge. Frartia i det landet er sikret, ikke gjennom den uniformshengende vesle hirdhorden, men gjennom de elte norske jentene og guttene. Og derfor kan det såkalte programblad rase vidare med sitt svineri. Vi går vår vei videre vi unge, fram mot en ny dag, fram mot Norges frigjøring - et Norge uten uniformer, fil og tvang, suft og undertrykking. Et Norge fritt og solrikt - det landet vi sjøl skal være med å bygge når den siste quisling, den siste tysker er forsvunnet fra norsk jord.

VI ER IED DE UNGE. VI VIL VERE IED
ooooOoooo

Sperringa av Sone Vest har ført med seg vidtgående og harde restriksjoner og tyskerne har satt inn en meget skarp kontroll. Reisende fra Vestlandet forteller såleis at de ble kontrollert opp til sju ganger på veien. I Sone Vest folk folk ellers ikke greie på avsperringa for kringkasteren vår i London ga opplysning om det. De fikk bare beskjed om ekstrastempiling av passene. Det er ellers jo et besök av allierte fly på Vestlandet, de angriper de tyske basene med stor driftighet og tilfører dem stor skade. I Bergen klarte tyskerne etter stort arbeid å få opp "Königsberg" som ble senket ifjor. Aldri så snart var den oven vanne før besøket var der og nå ligger den igjen på bunder. Og der skal den også ligge til vi nordmenn hever den. Bruk for krigsskip får vi ikke, men det kan vel brukes til noe selv om det er tysk når det blir husset opp.

Erklæring Fra Vi Vil Oss Et Land.

Søndag aften den 29. juni kl. 21.45 blev det gjennem den nazikontrollerte norske kringkasting avgitt den melding som vi lenge har ventet på. - Reichskomisær Terboven opplyste etter mange fraser som enhver nordmann vet er løygn at Hitler hadde gitt tillatelse til opprettelsen av en "Norsk Legion".

I denne kunngjøring er det ikke opplyst om det skal være frivillig høvding eller ikke. Derved er det sagt at det hele er basert på tveras-utskrivning, selv om det til å begynne med vil bli forsøkt med frivillig høvding. Nordmenn skal tvinges til å ta til våpen under ledelse av "norsk befal" (landstyrkernes tilsluttet N.S.) sammen med sine fiender mot Sovjet-Samveldet som etterat det blev overfallt av Englands forbundsfelle. DETTE LA IKKE SKJE. EN USLÆRE STILLING KAN INGEN NORDMANN KOMME I. Når det blir dig som blir den "utvalgte": NEFT å ta del i denne "frihetskamp" som strider mot hele din innstilling og mot alle dine idealer.

Det nazistene benytter seg mest av nu i sin propoganda er Sovjet-Samveldets "overfall" på Finnland i 1939. Nu viser det seg for oss menige menn at dette kun var en motaksjon mot nazismen. Det må hele det norske folk være på det rene med. Sovjet-Samveldet har hele tiden tret og handlet. Sett all smålig diskusjon, bolsjevisme contra demokrati tilslide til det blir andre tider. England har tilbukt Sovjet-Samveldet sin støtte mot deres felles fiende og dermed er det enhver nordmanns plikt å støtte Sovjet-Samveldet ned de midler som står til rådighet. I denne tid er det kun en ting som teller: MED ALLE MIDLER MOT NAZISME. Denne svøpe som er den største fare som har truet Europa siden middelalderen.

Vær oppmerksom på at Nazi-Tyskland nå nærmer seg sitt Waterloo. Hurtigere og hurtigere for hver dag som går. Overfallet på Sovjet-Samveldet er det siste sprekk i dødskampen.

Hvorfor skulde denne norske legion opprettes? På grund av de mange bønner og henvendelser? TULL. Nazistene har gapt for høit og nu akter de å trekke ikke bare Tysklands men også de okkuperte lands sønner inn i dette inferno.

Dantes innskrift over inngangen til Helvede lyder: "Enhver som treder herinn, han lar ethvert håp fare." Og når din tur kommer om innlemmelse i "Norsk Legion" og du går med, må du også la ethvert håp fare. Den kamp som nu pågår er den definitive avslutning på krisen. De alliertes seier. Døden for alt som har med nazisme å si.

Siden den 10. juni 1940 da vi møtte vært oss til Tyskland, har vi her hjemme ikke hatt anledning til å gjøre noe for den sak som nu nærmer seg sin fullbyrdelse: kampen mot nazismen. Nu har du og jeg anledningen.

FØR KONGE OG FADRELAND - FOR SOVIET-SAMVELDET.

oooooo

Norge - Sverige.

Det er i den siste tid blitt snakket så meget om Sveriges holdning i den siste tid. Og det kan også se rart ut. Men guds skje lov, vi har tatt skammelig feil. Minimum 90% av den svenske befolkning er med oss. Det er bare en klikk svenske officerer og den svenske regjering som inntil nu har hatt en viss nazistisk tendens. Forhåpentlig betyr den svenske regjeringskrise idag (1.juli 1941) et vendepunkt, idet nazisten utenriksminister Günther er fjernet. Av plassmangel kan vi dessværre ikke komme nærmere inn på vort broderlands holdning, men i vort næste nummer bringer vi en utførlig artikkel av en av våre medarbeidere som er meget godt inn i svenske forhold idag.

oooooo

- Vi fortsetter vår liste over piker som går sammen med tyskere:
- 176. Edla Björnstad Toftesgt. 57.
 - 177. Kirsten " "
 - 178. Ragnhild Stokkedalen " "
 - 179. Inger Hanslien " "
 - 180. Inger Ström, adr. Kafeen Trondhjemsvn. 3.
 - 181. Fru Emmy Johnsen, Vestbygt. 17.
 - 182. Fru Olsen " "
 - 183. Kari Hernes " ?
 - 184. Aslaug Nilsen, Schleppegrellsgt. 2. Tils. N.S.
 - 185. Marit " " "
 - 186. Ester Schermann " 4.
 - 187. Bjørg " " "
 - 188. Agnes Eriksen, (3.gymn.1941) Foss Skole.
 - 189. Fru Vevang, Vibesgt. 16.
 - 190. Gerd " " "
 - 191. Solveig Lindquist, Ole Vigsgt. 9.
 - 192. Lonny Loe, Torvgt. 13 a.
 - 193. Else Lövlie, Wilsesgt. 2.
 - 194. Herborg Mjelde, Munkedamsvn. 61.
 - 195. Fru Jacobsen, Rosenlundgt. 13.
 - 196. Fru Svennerud, " "
 - 197. Lidvor Breirem, " 17.
 - 198. Elsa Kristiansen, " 11.
 - 199. Evelyn Mathisen, Lundvn. 3, Höyenhall.
 - 200. Fru Randi Gihle, Mariegt.

oooooo

Skuespillerne gir seg ikke.

Siden vårt siste nummer er skuespillerstreiken kommet inn i en ny og merkelig fase. -

De tyske myndigheter truet skuespillerne med økonomisk ødeleggelse, arbeidsforbud og med å sende de arresterte skuespillerne til Tyskland. Av hensyn til sine arresterte kamerater vedtok så skuespillerne i Oslo på et møte den 7. juni, ensstelligt å opta arbeidet. Beslutningen forutsatte at de arresterte øieblikkelig skulle frigis. Imidlertid ville ikke tyskerne godta betingelser fra et besejret folk, som de sa, til tross for at det bare var en understrekning av hva de selv hadde lovet. Det blev holdt et nytt møte mandag den 9. juni, hvor det med 64 mot 62 stemmer blev besluttet ikke å stryke denne forutsetning i lørdagens beslutning. Finn Halvorsen, vår "kunstfører", ga ordre til et nytt møte, hvor det skulle stemmes med navn, således at enhver skulle sette sitt navn på den stemmeseddelen han innlevarte. Heri lå det en utilsløret trussel om at det skulle gå dem ille som turde stemme mot den betingelsesløse arbeidsgjenoptagelse. Tirsdag den 10. juni innfant skuespillerne seg til nytt møte, men fant inngangen til avstemningslokalet sperret av politi. Terboven hadde desavouert sin norske kunstrådgiver Halvorsen og nedlagt forbud mot yderligere møter. -

I Bergen og Trondheim forkastet skuespillerne ensstelligt å forandre ordlyden i beslutningen av 7. juni.

oooooo

Ungdommen rykker frem, sier N.S. - Den eneste man fikk til å påta seg hvervet som formann i Oslo Turnforening, hvor der er hundreder av medlemmer, er glassmester G. A. Larsen, som er trekvart hundre år.

Fra møtet på Youngstorvet hvor dr. Lunde "talte":

Vi skal få lov til å anbefale Lunde å sette seg inn i hvad kolletivt jordbruk er i virkligheten. -

At :"Norge for folket", A. Paasche Åsens arbeidersang, som N.S. nu har okkupert, er en sang fra Sovjet-Samveldet.

ANGIVERI OG SPIONASJE I OSLO-POLETIET.

Hemmelig N.S.-klikk krever kolleger fjernet.

En uflyttelig skrivelse til første politi-inspektør.

Før en tid siden mottok første politi-inspektør ved Oslo og Aker politimesterembete en skrivelse fra en hemmelig N.S.-klikk i korpset som driver angiveri og spionasje blandt sine kolleger.

Det heter i denne skrivelsen at en del funksjonærer ved trafikkavdelingen bør "absolutt fjernes" fra avdelingen da de beviselig "er til stor skade for det statsbærende partiet" og har skylden for at det er så få nazister ved avdelingen og for utmeldelsene i den senere tid. Følgende funksjonærer foreslås fjernet:

Konstabler nr. 3 Otto Pers, nr. 138 H. Krosby, nr. 206 Heinsjø, nr. 388 Dyrnes, nr. 920 Grønnodd, nr. 1353 Nylaus, nr. 7 J. Alfsen, nr. 113 Fjeldstad, nr. 146 Pettersen, 284 Matvig, nr. 421 Tanberg, nr. 988 Bü og nr. 1355 Loftheim.

I skrivelsen foreslås også en del andre ting: de funksjonærer som er nevnt "bør plasseres på de smi utestasjoner hvor de selvfølgelig er til mindre skade for oss - d.v.s. den hemmelige N.S.-klikk - hele døgnet". Og det fortsettes i skrivelsen: "Det må kunne lig seg ordne på den måten at funksjonærer ved de smi stasjoner blir overflyttet til de større stasjoner, slik at disse fra Trafikkavdelingen kan få plassene etter dem i sj.

Med hensyn til spørsmålet om å sette nye folk til Trafikkavdelingen så er dette ikke nødvendig i andre tilfeller enn når vedkommende fjernes fra kontortjeneste eller andre lignende poster.

Den styrken som gjør vanlig gatestjeneste fra Trafikkavdelingen om formiddagen må vel nu sies å være kompletter overflødig. Det er jo ikke trafikk, og alle disse karene som går på hverandre og virker i øinefallen med sine bandolærer og hvite mansjetter, de er idag bare til latter for den tenkende del av Oslos befolkning. Det er helt bortkastede penger, si publikum, det som utbetales til disse karene som står der og liksom dirigerer en trafikk som ikke eksisterer. På den tiden av døgnet, da byen trenger politifolk aller mest, er jo ikke disse karene i tjenesten i det hele tatt. De har jo fri hele kvelden og natten og alle lørdags- og søndagsaftener."

Redaksjonen vet ikke hvem som rettet det dolkestötet i ryggen på en rekke pliktopfyllende politifunksjonærer, men vi antar man kan finne dem blandt de uøvelige og mislykkede som ikke kan gjøre karriere i staten uten ved å følge de veie som er karakteristiske for N.S.-mentaliteten.

En skrivelse til "Føreren"

Vi skal her gjengi en skrivelse fra N.S.-klikken i Oslo-politiets til "Føreren", Thv. major Quisling. I den kommer samme ukolleiale og uflyttelige ind tilkrie som i den første skrivelsen og den viser at ingen kan idag være sikker mot at der bak hans rygg rettes anklager mot ham. O vi tar neppe feil i å si at det er forslagsstillerne selv som vil stå si på endringen.

etter noen innledende ord heter det i skrivelsen: "Det er av største betydning for N.S. og politietaten at det sitter folk av den rette overbevisning på vaktmesterkontoret. Idag er det bare vaktmester Holtan som er overbevist N.S.-mann. De følgende fem er bort farlige: politibetjentene A. Furuseth, Aug. Ivernbuen, Petter Gullien, Otto Molte og overkonstabler Erik Jonassen.

Vi tillater oss derfor å anbefale at de forennevnte fem blir skift ut med etternevnte tjenestemenn:

Til undervaktmester: politibetjent Anders Amble. Istedenfor de andre som er nevnt foran, tillater vi oss å foreslå: overkonstablene Sørlie, Olaf Karlsen, Anders Raae og Sigmund Gjermundsen.